

es saia

D'ALGAIDA

nº. 13. Gener de 1982.

preu: 50 pts.

ALTRA VEGADA TENIM AQUÍ LES FESTES DE SANT HONORAT,
UNES FESTES MÉS NOSTRES, MÉS ÍNTIMES QUE LES DE SANT JAUME.
I EN EL COR DE LA FESTA
HI HA ELS COSSIERS QUE PRESIDEIXEN LA NOSTRA PORTADA.
ES UN HOMENATGE A ELLS I, ESPECIALMENT,
A MESTRE JOAN "TIU" QUE DURANT TANTS D'ANYS VA FER DE DAMA.
a la plana 10 trobareu el programa de festes.

editorial

ES SAIG

Bolletí de l'Obra C. ALGAIDA
mensual. D.L. P.M. 495-1980

Dirigeixen: Delfi Mulet

Francesc Antich.

Dibuixos: Jaume Falconer.

Fotografia: Joan Balaguer.

Administració: Llorenç Oliver.

Redacció: Rei, l. ALGAIDA

ES SAIG només es responsabilitza del EDITORIAL.

Imprimeix Apóstol y Civilizador, PETRA

Quam iniciam el segon any de vida de la nostra revista, volem fer unes consideracions sobre el perquè de l'ús de la nostra llengua a ES SAIG.

La nostra postura ha estat evident i no gens dubtosa des d'un principi: emprar la nostra llengua procurant fer-ho de manera senzilla, clara, lo més planera possible, inclús utilitzant les variants dialectals a certes seccions i respectant sempre el gusts i preferències dels nostres col·laboradors, sacrificant a vegades la claredat a la correcció. Al principi més d'un lector se'ns va queixar de que publicassin ES SAIG en mallorquí -que no és més que la forma que ha pres el català a Mallorca- i procuravem explicar-los les nostres raons. Es curiós que actualment qualcun dels que protestaven per aquest fet ha canviat d'opinió i ens ha alabat la nostra decisió.

I és que partim d'un contrasentit flagrant i lamentable: Algaida és un poble en que es parla gairebé exclusivament el mallorquí; fins i tot les persones procedents d'altres llocs de l'Estat espanyol i arrelades aquí el parlen normalment o almanco l'entenen. Però quan hem d'escriure, la tendència és fer-ho en castellà. És a dir, parlem una llengua que no sabem escriure.

La culpa no és nostra, no és dels que patim aquesta situació; els culpables són els que ens han imposat, amb mires interessades, una educació que tenia, i té, per objectiu eliminar la nostra consciència de poble.

Hem de plantejar-nos seriosament la necessitat de superar aquesta situació. I pensam que tot està en superar la por que tenim. Fora por! Es tracta d'escriure tal com parlem. L'ortografia, que és un dels temors més freqüents, no ha d'esser un obstacle. Tot és qüestió de gosadia, de fixar-nos en lo que llegim, de posar-hi atenció, de començar fent faltes, però posant interès en eliminar-les a poc a poc i millorar de cada dia la nostra expressió.

Pensem que el punt de partida, malgrat lo molt que s'ha treballat en contra, és encoratjador. A nivell col·loquial, a nivell parlat tenim una llengua ben viva. Hem perdut moltes de coses des del 1715: sabem molt poc de la nostra història, de la nostra cultura, de la nostra tradició de govern; la nostra personalitat com a poble no és morta, però està ben adormida. Ara bé, hem conservat amb tota la seva vitalitat la nostra llengua que fa més de set-cents anys parlava i escrivia el nostre Ramon Llull precisament a la nostra contrada, al puig de Randa.

Amb la nostra revista voldríem haver aportat el nostre granet d'arena a la tasca de recobriment de la nostra llengua a tots els nivells; és, evidentment, una petita llavor que voldríem que fructifiqués. Es tracta, com deiem, de perdre la por, el temor al ridícul, i d'escriure tal com parlem.

No oblidem aquelles paraules, plenes de sentit, del mestre Marià Aguiló:

"poble que sa llengua cobra,
sa recobra a si mateix".

En primer lloc, l'Ajuntament vol aprofitar per desitjar a tots els algaidins, pineros i randinos un any de prosperitat, salut i alegria.

Feliç any nou per a tots.

PRINCIPALS ACORDS DEL MES DE DESEMBRE.

Al Ple ordinari de dia 2 es varen prendre, entre altres, els acords de modificar l'Ordenança fiscal d'apertura d'establiments, sol·licitar un préstec de quatre milions de pessetes a La Caixa destinades a l'obra de l'enllumenat públic i la suspensió de llicències d'obres per evitar conflictes amb les Normes Subsidiàries que s'estan elaborant. La Comissió Permanent podrà aixecar la suspensió de totes aquelles obres que consideri que no afecten a punts delicats de les Normes.

Els dies 14 i 16 es varen celebrar dos Plens extraordinaris per tractar els temes de Contractació de les Obres d'enllumenat públic i la iniciació del corresponent expedient de contribucions especials. Una vegada oberts els sobres de les ofertes (eren cinc cases les que es presentaven) es va acceptar la de l'empresa "Electrificaciones Mallorca S.A." que rebaixava molt considerablement el pressupost del projecte. La discussió es va centrar entre dues alternatives: la número 2 que, en resum, suposa la instal·lació d'uns 200 punts de llum de mercuri i de 80 w. de potència defensada pel grup d'Independents, i la nº 5 d'uns 150 punts de llum de sodi, defensada pel grup d'UCD. Va quedar aprovada la variant nº 2 per un import de 10.353.365 pts. i un plaç d'execució de cinc mesos.

En quant a les contribucions especials es va acordar mantenir les mateixes normes que s'aplicaren als sectors ja executats.

Del Ple extraordinari de dia 30 de desembre destacam l'aprovació provisional de l'avantprojecte de les Normes Subsidiàries una vegada estudiades les alegacions que s'hi han presentat. Ara l'avantprojecte passa a la Comissió Provincial d'Urbanisme que haurà d'emetre el seu informe.

També es va acordar encarregar un projecte tècnic per a la construcció d'uns serveis al Teatre a fi d'anar-lo acondicionant de manera que cubresqui les normes que la llei exigeix pels locals públics.

L'Ajuntament va acordar concedir les següents subvencions:

A l'Associació de Pares d'alumnes, 57.000 pts. per a l'adquisició d'uns vestits pels Reis. Aquests vestits queden propietat de l'Ajuntament.

Als Cossiers d'Algaida, 25.000 pts. per la renovació de vestuari.

A la revista ES SAIG, 12.000 pts. per cubrir les despeses del darrer número de l'any 1981.

Judici de l'any

Darrera el vuintant-ú
vindrà el vuintanta-dos,
i ara intentaré dir-vos
quin signe mos ha de dur.

No sé si serà bon any
es que anam a començar;
lo que me fa tremolar
és si fos pitjor que enguany.

Això de profetitzar
no ho veig molt dificultós,
tot és ser un poc enginyós
i an es públic contentar.

Res de males prediccions,
tot serà color de rosa,
s'ha acabat aquesta cosa
de sufrir sempre transtorns.

Sa pesseta per amunt
i sa crisi per avall;
i organitzarem un ball
per celebrar aquest punt.

Es pagés tendrà a balquena
aigo quan l'haurà mester;
no hi haurà cap ametler
que li toqui sa serena.

S'anyada serà d'allò
com fa temps que no s'ha vist,
no vorem cap pagés trist,
d'alegria farà es tro.

Tot anirà de primera;
es futbol, s'Ajuntament,
ses escoles, sa talent,
es sopars i sa cacera;

sa música i es coloms,
'sa parròquia i es ciclisme,
's'enllumenat i es turisme
i s'anyada de melons.

No vorem cap injustícia,
es governats 'niran dret,
tothom jugarà ben net
sense posar-hi malícia.

I me jugaria un dit
que serà una meravella
s'Estatut que ens aparella
es bon govern de Madrit.

Dins es poble i foravila
s'alegria reinarà,
Algaida disfrutarà
de vida dolça i tranquila.

Trobau massa bo es judici?
Això ho diuen ses planetes
ue solen dar fites netes
'sense cometre injustici'.

I si acàs no fos així
i qualche cosa fallàs,
ES SAIG, puntual i veraç,
cada mes vos ho ha de dir.

felixos els qui saben que són pobres

Pobresa és una de les paraules amb la que més solem jugar. L'empram per a tot. Per parlar de virtuts i de desgràcies, dels qui fan el "vot" de pobresa i dels qui ajuden als pobres..... per massa coses.

Tractarem d'explicar dos, tant sols dos, dels significats de la paraula pobresa. Només els dos més utilitzats i la relació entre els dos.

Primer significat: POBRESA és una virtut humana i cristiana. Jesús anomena benaventurats, felixos, als qui tenen consciència d'esser pobres, als qui saben que són pobres. En aquest sentit pobresa vol dir tenir una disposició, una actitud davant la vida, de comptar sempre amb els altres.

Aquesta actitud neix del coneixement de les pròpies limitacions. Jo tot sol no em puc valer quasi en res. Per aconseguir les coses necessàries (pa, llum, paper, roba, etc.) moltes persones treballen cada dia per jo. Però no sols per tenir coses materials, més encara per cultivar les dimensions més profundes de la vida, com l'amistat. ¿Què seria de jo sense amics? ¿I sense artistes, músics, literats...? Sobretot, ¿sense familiars? Encara més ¿com trobaria sentit a tants d'esdeveniments desconcertants dins la vida sense Déu?

La SOLIDARITAT s'aguanta damunt aquesta actitud de pobresa, és el gran fruit de saber-nos pobres. Si jo necessit dels demés, també els demés poden confiar en jo. Fins i tot, si jo necessit a Déu, Déu m'ha creat per compartir amb jo la seva felicitat.

En canvi ric és el qui no sap que depèn dels altres. Acostumat a conseguir moltes coses amb dobblers (a vegades fins i tot li han volgut vendre el cel) se li fa més difícil viure la solidaritat amb els demés. Dit d'una altra manera: ric és el qui (tengui molts o pocs béns) no experimenta la necessitat d'haver de confiar en els altres.

Segon significat: POBRESA ho deim a la situació dels qui no tenen lo necessari per viure com a persones. Situació de POBRESA perquè els falta pa, teulada o vestit. O estan privats dels béns de la cultura. O marginats de participar en la vida de la so-

cietat. O pateixen una desigualtat provocativa en la possessió d'aquests béns en relació als seus conciutadans.

Entesa la pobresa en aquest segon significat és un ESCANDOL. Escàndol produït pel fet que uns quants s'han apoderat, han acaparat només per ells, els béns de la creació que Déu ha destinat a tots els homes.

Convé remarcar que aquesta és l'explicació clara, i sense cap dubte, de les causes de l'ESCANDOL de la pobresa des de l'actitud cristiana, des de l'Evangeli.

Perquè des d'una posició consumista, solen dir que un és pobre perquè és vago o té mal cap. Des de l'imperialisme dels països rics asseguren que les persones i els pobles són pobres perquè estan endarrerits. Fins i tot quan la gatera de l'acaramullar més els fa perdre la vergonya solen amollar la flas-tomia que Déu a uns els ha fet rics i als altres pobres; que així ha d'esser el món i que fins al cel no hi ha remei. Si he escrit que és una flas-tomia (intent d'insultar a Déu), no hi cap afegir-hi res més.

I en tercer lloc, relació entre aquests dos significats de la paraula POBRESA. Relació ben estreta.

Perquè només des d'una actitud de pobre, de solidaritat amb tothom com a fruit d'esser pobre, es pot lluitar contra l'escàndol de la situació de pobresa. Només des de la experiència (no dic sentiment, ni sols convicció, sinó experiència) de confiar en els demés, i experiència de la felicitat dels altres quan poden confiar en un, s'està capacitada per aconseguir un canvi de les estructures injustes de la nostra societat. Estructures que produeixen cada dia més desigualtat, i que hem de canviar per estructures que permetin i facilitin la fraternitat, amb la seva germana bessona la llibertat.

La fe en el Déu Pare que ens ha revelat Jesucrist empeny sempre cap a l'actitud de pobresa (i si no, és que no hi ha tal fe). El "seny" també hi pot dur. Per això la primera de les benaventurances proclama: "Felixos ELS QUI SABEN que són pobres".

Miquel Mulet Coll

Un mos va dir que diguéssim que hi ha vegues i vegues; volia dir que es dinars que fan els caçadors de Sa Comuna, donem deu voltes an els de la Societat de Caçadors. El d'aquest mes passat ja va ésser massa: només de peix mos digueren que hi havia més de trenta mil pessetes (a dinar eren una quarentena). Però és que, a més de dinar, berenen bé es dematí, i llavò es dilluns s'escurada torna a ésser una bacanal (eren més de vint a escurar, vull dir, a sopar).

"Sa Perla" està fent sa competència a qualche caseta que s'havia especialitzat en fer sopars. i crec que ja li ha passat davant.

Per cert, que hem sentit a dir que sa Societat de Caçadors va un poc coa baixa. Ja fa molt que no sopen, i corren rumors de dimissions dins sa Junta Directiva, de gent que fa temps que tallen es bacallà, no hi cap reunió de Directius,.... Es d'esperar que quan es xot d'es Ros engreixi (si no es mor) sa cosa torni a rodar bé, perquè es comentaris amb això són tots es mateix: seria una llàstima que s'esbucàs. També hem sentit que si En Rafel dimiteix (i ell diu que se'n vol anar) hi volen dur a sa Presidència a un que va fer molta de feina quan va començar sa Societat, i que s'havia allunyat un poc.

N'hi havia un que s'exclamava perquè a s'Ajuntament encara no sabien quines festes locals havien de triar per l'any qui ve. Clar, deia aquest, com que ells les agafen totes, els-hi és igual.

Ara que, si és ver el que sentirem, és de conya: que es pineros havien triat com a festes Sant Cosme i Damià i sa Segona Festa de Nadal. ¿Què té de particular? Idò que totes dues cauen en diumenge. Suposava, es qui mos ho va dir, que rectificarien aviat.

Comentaris sobre s'enllumenat n'hem sentit tants que més val deixar-ho córrer; però sí volem deixar clar que no és tothom que gemega, n'hi ha molts que han hagut de pagar i troben que és una obra ben feta, i diuen que mai va bé pagar, però quan una cosa està feta a consciència, a la llarga sempre es poble n'ha està content.

S'ha notat per plaça que n'hi ha que es passejen amb un bloc en sa mà; ara es cotxos procuren cercar un lloc per aparcar maldament sigui un poc més lluny de sa Plaça. N'hi ha que venen a peu i tot. N'hi va haver un que va posar un disc de prohibit aparcar a un carrer, perquè hi feia feina, i no li hagués anat bé que n'hi posassin de cotxos; però ell hi va deixar es seu un moment, per agafar unes eines, i quan hi va tornar, trobà una felicitació de quatre mil pessetes. Això mateix va passar a un caçador, fa anys, que va enrevoltar sa seva finca de cartells de "prohibit passar", i ell hi caçava; el denunciaren, també.

Per acabar, ES SORD desitja a tothom un bon any nou i espera que no li doneu massa motius per criticar-vos. Feis bona.

Un Sord.

VISITA DEL SENYOR BATLE.

Es passat dia 20 de desembre es Batle d'Algaida, acompanyat del concejal de Pina Toni Oliver, va visitar Pina; va anar a sa Font coincidint amb lo que hem dit repetides vegades a aquesta plana: que es troba en un estat d'abandó total.

També va visitar es cementeri per veure sobre es terreny s'estat actual, ja que darrerament a un Ple municipal es va aprovar sa concessió de 15 trasts a antics propietaris, que documentalment varen acreditar sa seva propietat, haguent expirat es plaç per reclamar antics drets de propietat. També se va aprovar sa construcció de tombes no subterrànies a sa part nova des cementeri, quedant com a jardí sa part antiga.

Esperam que es Batle continuï fent periòdicament i més espeses vegades aquestes visites a Pina ja que es problemes de Pina, encara que Algaida estigui a prop, se poden veure i resoldre millor si s'observen damunt sa realitat.

Per altra part, es concejal de Pina Toni Oliver ha fet gestions amb ses Monges per sa cessió a Pina des trast que ses monges tenen a sa plaça i que s'emplearia per sa construcció d'un local social p'es poble, que tanta falta mos fa. Pareix que s'opinió de ses Monges és favorable a dita cessió.

També s'ha presentat una allegació a ses Normes Subsidiàries demanant per urbanitzar 40 solars a Son Jaume Maig amb sa condició que si se deixassin urbanitzar es propietari de Son Ribes faria donació a n'es poble de Pina de 13 quarterades de terra, dins ses quals s'hi comprendria sa serra de pins anomenada Sa Garrigueta que seria com un parc natural o comuna; a ses altres quarterades s'hi ubicarien ses instal·lacions esportives, camp de futbol incluit.

Així mateix s'ha fet una petició formal a S'Ajuntament d'Algaida perquè concedesqui a Pina un pressupost aproximat de 2.000.000 de pessetes per l'any 1982, que seria administrat per una Associació o Junta de veïns, conjuntament amb es concejal de Pina. Aquest pressupost tendria més o manco aquesta distribució:

a.- 1.000.000 de pts. per acondicionament de sa Font, construcció d'un marge de pedres, neteja i aplanament, i jardins o jocs per allots a ses dues esplanades superiors.

b.- 400.000 pts per neteja, il·luminació i conservació de jardins i carrers.

c.- 300.000 pts. per drenatge des cementeri amb sa construcció d'una sèquia, construcció d'un aljup i jardins a sa part antiga.

d.- 200.000 pts. per senyalitzacions de tràfic.

e.- 100.000 pts. per atencions varies.

Aquesta distribució s'ajustaria a ses necessitats que es poguessin presentar, així com variar i traspassar-se d'unes partides a altres. Seria motiu d'un estudi més profund si se mos concedís.

Es poble de Pina espera que s'Ajuntament d'Algaida, que en repetides ocasions ha demostrat sa seva vocació autonomista, mos concedesqui aquestes demandes autonòmiques que feim.

I ja només mos queda desitjar molts d'anys i un feliç i pròsper any nou.

Xesc Oliver.

31 DESEMBRE: DIADA NACIONAL //

El 31 de desembre de 1229 el Rei en Jaume I va conquerir la ciutat de Mallorca i així, van canviar uns costums, una llengua, una forma de vida, etc... L'any 1715 el rei Borbon Felip V va sometre, per la força de les armes, el poble de Mallorca i, mitjançant el famós decret de Nova Planta, va imposar la superioritat del poble castellà per damunt la resta de les nacionalitats de l'Estat espanyol. En aquests moments comença una llarga i penosa història pels pobles no castellans, unes vegades amb més virulència que les altres, però, al cap i a la fi, una opressió que avui encara existeix.

Aquell 31 de desembre va esser i és, una data molt important dins la nostra història, és la que marca el començament de la nostra personalitat nacional, en definitiva, va ésser la fita per la construcció del nostre poble mallorquí.

El règim franquista, que va saber manipular molt bé les manifestacions dels pobles que volien reivindicar la seva pròpia història, folkloritzà aquesta data amb un protocol exagerat, evitant d'aquesta manera que el poble es pogués manifestar; i aconseguí que encara actualment es commemori l'aniversari de la conquesta amb la festa de l'estandard.

La manipulació ha estat tant ben feta que avui, quan sentim parlar de la festa de l'estandard ho veim com una cosa que no ens afecta i que sols es fa com un acte oficial protocolari. Ja és ben hora que tots els mallorquins reivindicuem aquesta data com a diada Nacional de Mallorca per damunt d'ideologies polítiques. Es absurd que les institucions democràtiques, per interessos polítics dels partits que les dominen, es vulguin inventar símbols de la nostra comunitat, ignorin dates històriques i no consultin els arxius. Aquestes coses no es plantegen a Catalunya i al País Basc, inclús a València, on hi ha grans enfrontaments per qüestions lingüístiques, tenen una data històricament assenyada per celebrar la seva diada nacional.

Si bé és veritat que el 31 de desembre és una data incòmoda per celebrar manifestacions, ja que tothom es prepara per celebrar una nit de cap d'any divertida, hem de tenir ben present que aquesta data fou la del naixement del nostre poble. Així com una persona, durant tota la seva vida celebra l'aniversari del seu naixement, un poble també ho ha de celebrar. Ja està bé d'anomenar a la diada Nacional de Mallorca "Festa de l'Estandard", nom folklòric que sols contribueix a ridiculitzar i dismitificar el vertader significat de la commemoració, sembla com si es celebràs una festa com la del botifarró, el pa i el peix el vermar, etc. Es hora de rompre els motlos centralistes i anomenar les coses pel seu nom.

Andreu Majoral

els lectors escriuen

Estimats Reis d'orient: m'agradaria que duguéssim pel Club de futbol d'Algaida uns quants de jugadors "bons". Jo vos contaré lo que passa. El Club és pobre, perquè té pocs socis i aquests no volen pagar quotes massa altes, però sí volen jugadors bons; i si no els duen els Reis, ¿d'on voleu que surtin? Perque per comprar uns jugadors de segona mà, baratets, -que és a lo únic que pot aspirar l'economia del club- no importa

fer asseure en es banquet els joves d'Algaida, com s'ha fet altres anys; i fer jugar els altres només perquè són de fora... No trobau, Srs. Reis, que tenc raó? Voltros que teniu de tot i que sempre procurau satisfer les il·lusions dels qui vos escriuen si aquests han estat bons allots i s'ho mereixen, no podríeu dur-mos lo que vos demanam? Si trobau que el poble no s'ho mereix esperarem un altre any i procurarem confor-

mar-mos amb lo que tenim i agrair als jugadors els sacrificis que fan per noltros, com per exemple, fer feina sense cobrar res. No crec que els espectadors o aficionats regalassin cada setmana unes hores de

la seva feina per divertiment dels altres. Srs. Reis, gràcies per haver-me escoltat. Sé que qualche cosa dureu: alegria, illusió, companyerisme,... Gràcies. Una aficionada.

noticiari

ARRIBEN ELS REIS

Com cada any, i a l'hora de costum, de l'entranyable 5 de gener, arribaran a Plaça els Reis Magos procedents de l'Orient.

L'Associació de Pares d'alumnes de les Escoles les prepara la seva estada entre noltres. Una estada curta però que esperam sigui profitosa per a tots els qui han fet bonda i escrit una bona carta.

CALENDARI PARROQUIAL

Per tercera vegada s'ha repartit el Calendari que la Parròquia publica cada mig any. La portada, obra d'en Jaume Falconer, presenta l'aspecte d'una vella carpeta dels arxius. La segona plana resumeix l'estadística i l'economia de l'any passat. I a la tercera i quarta planes, com de costum, ofereix el calendari de celebracions litúrgiques i actes per l'educació de la Fe, per aquest primer mig any de 1982.

Aquesta fotografia ens mostra un aspecte curiós i poc habitual del nostre poble. Ara fa un any que la neu va esser notícia destacada i, per això, hem volgut recordar amb aquesta imatge aquells dies en que els nostres camps i teulades quedaren coberts d'un mantell blanc.

EN JOAN TROBAT

Dia 23 d'aquest passat mes de desembre En Joan Trobat Fullana, a la plenitud dels seus vint anys, ens ha deixat. Un accident de tràfic tallà una vida madura d'un home jove molt apreciat per tot el poble.

Aquí hem volgut dur la seva cara riolera, simpàtica, d'un bon amic. Una imatge que deixam com a convidada per a tots els qui de la mort d'en Joan no volen tenir-ne sols un record emocionat, sinó també l'estímul del seu testimoni per viure sempre com un bon amic de tothom.

Els seus familiars es veran acompanyats per molts d'algaidins i també de Montuïri i Lluçmajor que sincerament els aprecien.

Tots els qui feim ES SAIG hi fórem presents. I seguim compartint amb ell el buit d'en Joan.

festes Sant Honorat

DIA 10, DIUMENGE.

A sa Plaça se celebrarà una jornada d'expressió plàstica infantil. Tots els nins del poble hi estan convidats. Organitza: Obra Cultural - Molí d'en Xina.

DIA 15, DIVENDRES, VETLADA DE SANT HONORAT.

Fogueró a Plaça amb acompanyament de la Banda Municipal.
Vi a voler per tothom, oferit per l'Ajuntament.
Ximbobades.

Inauguració, al local de l'obra Cultural, de l'exposició
d'En JAUME FALCONER.

DIA 16, DIA DE SANT HONORAT.

A les 11, ofici solemne.

Ball dels COSSIERS a l'oferta i a la sortida de l'església.

Aperitiu a l'Ajuntament per a tot el poble.

Al Poliesportiu, l'horabaixa: FUMADA lenta amb PIPA.

A les 6 de l'horabaixa, a l'església,
concert de l'ORQUESTA CIUTAT DE PALMA. Patrocina l'Ajuntament.

DIA 17, DIUMENGE.

Després de la Missa de les 8, la
BANDA MUNICIPAL, oferirà un concert, a l'església.

DIA 23, DISSABTE.

A les 6 de l'horabaixa concert a càrrec de la
CORAL DELS NINS CANTORS DE SANT FRANCESC.

NOTÍCIES DE L'OBRA CULTURAL

Com veis, bona part de les activitats de l'Obra per aquest mes estan incloses al programa de les FESTES DE SANT HONORAT.

Com activitats especialment dedicades als socis hi haurà:

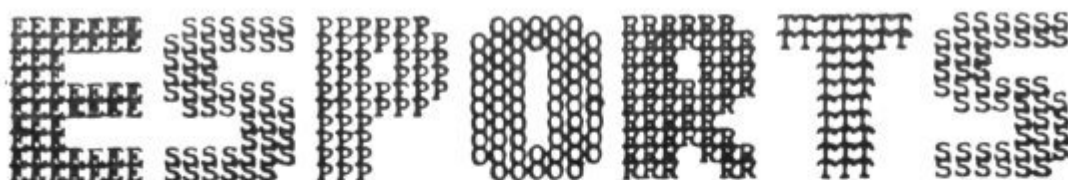
Dia 9 dissabte: al local social, una xerrada amb diapositives sobre
UNA ULLADA A MALLORCA a càrrec de Pere Orpi.

Dia 15, divendres: es repartirà a tots els socis pa amb llangonisa i botifarró per torrar al fogueró.

Pendent de confirmació, xerrada sobre sexualitat a càrrec de la doctora Susana Cañellas. S'anunciarà en cartells.

Finalment vos recordam que estaran a la vostra disposició els nous carnets per l'any 1982. Les quotes seran les mateixes i, com enguany, comprenen la subscripció a la revista ES SAIG. També vos donaran el Calendari i la revista Lluc dedicada a l'escriptor Llorenç Riber.

Comptam amb la vostra col·laboració.

FUTBOL

Ha acabat sa primera volta de sa lliga de Preferent i, com tots sabem, es resultat quan estam a mitjan lliga és desastrós.

S'equip ocupa sa darrera plaça de sa classificació amb 7 punts. Encara no s'ha guanyat cap partit dins Es Porrassar i s'única victòria es va conseguir a Palma davant el Recreatiu La Victòria.

De totes maneres, per aquells que han seguit assíduament s'equip sa situació en que es troba és un poc il·lògica. Si hem d'esser francs, lo que li passa a s'equip és mal de creure. Entenem que hi ha hagut mala sort a molts de partits; partits que s'havien d'haver guanyat s'han perdut de goleada. Veim que es nostres jugadors arriben fàcilment a sa porteria contrària i no marquen, mentre que es contraris aprofiten totes quantes oportunitats tenen.

Queda mitja lliga per davant i esperam que aviat arribarà una reacció favorable.

Es resultats d'aquest mes han estat:

Algaida - Atco. Balears	1-2 (Isern)
Arenal - Algaida	2-2 (Juan i Ramis)
Algaida - Rotlet	1-2 (Ramis)
Cultural - Algaida	4-1 (Pau)

En quant a juvenils, hem de dir que es troben de vacances nadalenques.

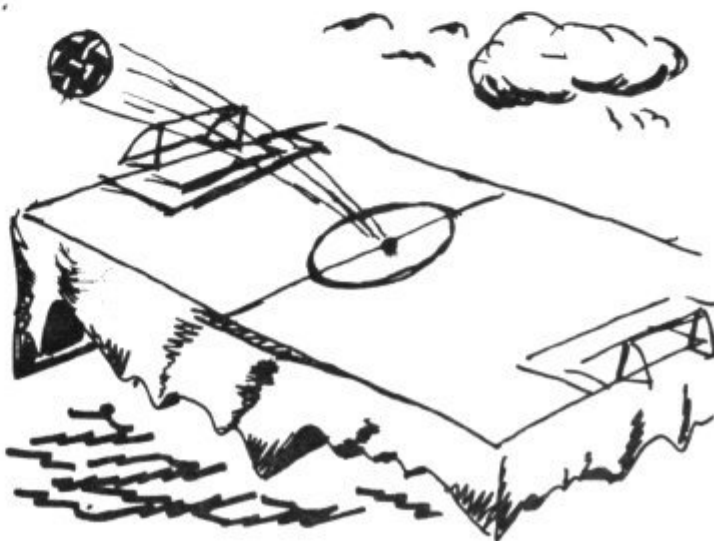
Dos partits s'han disputat aquest mes. Dins Algaida varen perdre de forma clara amb l'Inquense; i Santa Margalida es partit es va suspendre quan faltaven uns vint minuts i es resultat era 0 - 0. S'espectacle de Sta. Margalida va esser depriment, més que un partit de futbol allò pareixia una batalla campal. Llàstima que s'hagin de veure escenes com aquelles!

Sa Talaieta segueix per la mitat de sa classificació; pareix que es jugadors no se troben a gust dins Es Porrassar; en canvi solen treure qualche punt a ses sortides.

JOCS ESCOLARS

Es jocs Escolars començaran es dia de Sant Honorat a Felanitx.

Algaida tendrà una representació de 11 equips que estan entrenant ben fort:

Benjamins (7-8 anys):

Futbet masculí i femení.
Balontir " i "

Alevins (9-10 anys):

Futbet masculí i femení
Basquet femení.
Scacs masculí.

Infantils (12-13 anys):

Scacs masculí
Futbet masculí.
Basquet femení.

Com dèiem, entrenen fort a ses ordres d' en Miquel Munar i en Miquel Rafael de dotze a una i tots es dissabtes dematí.

Desitjam que tenguin una bona participació.

CICLISME

Es normal que en aquest temps minvi es número de carreres ciclistes. Anivell provincial, només s'ha celebrat sa tradicional Carrera de s'Estudiant.

En quant a sa gent des "Poc a poc", segueixen sortint cada diumenge; s'hora de partida és a les nou, però sempre hi ha qualche despistat que arriba tard.

Llorenç Manila

una xerradeta amb...

Antònia Rotger Ious, 28 anys i ja quint de medicina; i Maria Ballester Oliver, 27 anys i estudia segon de medicina.

On estudiava?

A l'Autònoma de Barcelona; jo -diu na Maria- a Bellaterra i N'Antònia està actualment dins la Seguretat Social.

Què tal s'acueix als estudiants mallorquins a Barcelona, a la Universitat?

L'acollida és bona -coincideixen totes dues-, encara que te fan qualche broma per la forma de parlar. A vegades -afegeix n' Antònia- són els grups d'estudiants mallorquins els que es tanquen i s'aïllen.

Hi ha diferència de nivell cultural entre els estudiants catalans i els mallorquins?

L'estudiant català -contesta n'Antònia- és més cosmopolita, supòs que perque viatge més; són més oberts, més independents i compten amb més medis.

Quina llengua s'emplea per a les explicacions?

A Bellaterra -diu na Maria- normalment el català, si bé no d'una manera general ni obligatòria. En canvi a la Seguretat Social -afegeix n'Antònia- és normal el castellà.

Es molt costós estudiar fora?

Costa un ull de la cara. Just de matrícula -diu n'Antònia- són 31.000 pts. i el llibre més barat puja 3.600 pts. La meva matrícula -ara parla na Maria- costa 27.000 pts i els llibres els primers anys no són tan cars.

On residiu?

Jo -na Maria- estic a una residència i me costa unes 17.000 pts. mensuals. Jo -n' Antònia- estic a un pis i els pisos van de 18.000 a 26.000 pts. Totaixò sense comptar els altres gastos que no són pocs ja que la vida a Barcelona està molt cara.

Estudia amb beca?

Jo sí -parla na Maria-. Tenc una beca de 80.000 pts.; l'any passat era de 68.000. Jo -n'Antònia- enguany no en tenc, però n'he tengut durant quatre anys. Aquestes beques no són suficients per cubrir els gastos que tenim.

A Mallorca no hi ha Facultat de Medicina?

No. Durant uns anys es va poder fer el primer curs. Jo -diu n'Antònia- el vaig agafar, però llavors vaig haver de partir cap a Barcelona.

Antònia i Maria

El temps lliure, com el passau a Barcelona?

Hi ha moltes més activitats culturals que a Mallorca -coincideixen totes dues-, hi ha més possibilitats.

Ens imaginem l'estudiant de Medicina treballant amb membres de persones mortes, què hi ha d'això?

Si -totes dues- a les classes pràctiques s'analitzen i estudien amb detall parts del cos humà, cosa molt necessària dins la nostra professió.

Les dones responen igual que els homes?

Escolta, jovenet -salta n'Antònia-; que he vist acubar-se més tios que ties.

Hi ha "machisme" a la Universitat de Medicina?

Sí, molt; sobretot si et vos dedicar a la Cirurgia les dones tenim moltes de traves.

Perspectives de feina?

Fatals -exclama n'Antònia-; hi ha 30.000 metges per cubrir unes 1.500 places. N'Antònia -diu na Maria- ja està a punt d'acabar. Jo de moment vaig a acabar la carrera, però és vera que està molt malament trobar una sortida en tenir un títol.

Quina especialitat vos agradaria exercir?

Pediatría -na Maria-. Cirurgia (investigació) -n'Antònia.

Xesc Mora.